

(2003/C 28 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1668/02**esittäjä(t): Françoise Grossetête (PPE-DE) komissiolle**

(5. kesäkuuta 2002)

Aihe: Arvonlisäverovelvolliset – direktiivin 77/388/ETY 21 artiklan tulkinta

Direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 21 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että ”arvonlisävero ovat velvolliset maksamaan sisäisen järjestelmän mukaan verovelvolliset, joille toimitetaan 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja palveluja tai henkilöt, jotka on maassa rekisteröity arvonlisäverovelvollisena ja joille toimitetaan 28 b artiklan C, D, E ja F jaksossa tarkoitettuja palveluja, jos palvelut toimittaa ulkomaille sijoittautunut verovelvollinen”.

Tarkoittaako tämä säädös sitä, että kun jäsenvaltioon A sijoittautunut verovelvollinen X suorittaa jossakin edellä mainituista artikloista tarkoitettun palvelun sellaisesta toimipisteestä käsin, joka sijaitsee mainitussa jäsenvaltiossa A, sellaisen verovelvollisen Y taloudellista toimintaa varten, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon B, jossa se on rekisteröity arvonlisäverovelvollisena, että

- arvonlisäverovelvollinen on joko jäsenvaltioon B sijoittautunut palvelun vastaanottaja Y, kun palveluntarjoajalla X ei ole pysyvää toimipistettä jäsenvaltiossa B, tai
- toimipiste, joka palveluntarjoajalla X on jäsenvaltiossa B, vaikkei tämä jäsenvaltiossa B sijaitseva toimipiste ole osallistunut millään lailla palveluntarjoamiseen asiakkaalle Y ja vaikkei tälle toimipisteelle ole mitään syytä antaa tietoja liiketoimista, joita saman yrityksen toinen toimipiste suorittaa?

Jos komissio katsoo, että arvonlisävero on velvollinen maksamaan jäsenvaltiossa B toimipiste, jonka yritys X on perustanut jäsenvaltioon B – vaikkei tämä toimipiste ole osallistunut millään lailla kyseisiin taloudellisiin toimiin – miten ratkaistaan kaksoisverotusta koskevat ongelmat, joita voidaan kohdata, jos 21 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan mahdollisesti erilailla? Mainittakoon seuraava esimerkitapaus: Jäsenvaltioon A sijoittautunut yritys X toimittaa kyseisessä jäsenvaltiossa A sijaitsevasta päätoimipisteestään online-musiikkia tai ohjelmistoja ei-verovelvolliselle, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon B. Yrityksellä X on jäsenvaltiossa B toimipiste, josta se toimittaa mainospalveluja toiselle asiakaskunnalle, ja tämä yritys ei osallistu mitenkään online-musiikin ja ohjelmistojen toimittamiseen. Mitä tehdään, jos sekä jäsenvaltio A että jäsenvaltio B katsovat, että niille on maksettava arvonlisävero?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(21. kesäkuuta 2002)

Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 21 artiklan 1 kohdassa säädetään, että arvonlisävero ovat velvolliset maksamaan verovelvolliset, jotka suorittavat verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun, lukuunottamatta b ja c alakohdissa tarkoitettuja tapauksia tai siinä tapauksessa, että jäsenvaltio käyttää a alakohdan toisessa alakohdassa määrättyä menetelmää.

21 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa säädetään, että kun liiketoimien suorittajana on ulkomaille sijoittautunut verovelvollinen, jäsenvaltio voi määrätä liiketoimen vastaanottajan maksamaan arvonlisäveron. Tällaisessa tapauksessa on kyse jäsenvaltion valitsemasta käännettystä verovelvollisuudesta. Tämä vaihtoehto mahdollistaa sen, ettei ulkomaisten verovelvollisten tarvitse toisessa jäsenvaltiossa ollessaan maksaa veroja kyseiseen maahan. Tätä vaihtoehtoa on käytetty yhä laajemmin siitä lähtien kun yhteisön rajojen sisäpuolelle sijoittautuneiden toimijoiden veroedustajan nimeäminen on ollut vapaaehtoista (direktiivin 2000/65/EY⁽¹⁾ astuttua voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002).

21 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdissa säädetään myös, että tietyissä tapauksissa (kolmenväliset toimenpiteet, 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettut palvelut ja 28 b artiklan C, D, E ja F kohdassa tarkoitettut palvelut), verovelvollinen on väistämättä tavaroiden luovutuksen tai palvelun vastaanottaja (käännetyn verovelvollisuuden periaatteen mukaan yhdenmukaistetut tapaukset).

Molemmissa tapauksissa edellytyksenä on, että liiketoimen suorittava verovelvollinen ei ole sijoittautunut maahan.

Mitä tulee mainittuun esimerkkiin kaksoisverotuksesta, komissio ei ole samaa mieltä kysymyksessä esitetystä analyysistä. Jos jäsenvaltioon A sijoittautunut verovelvollinen X toimittaa online-palveluita kyseisessä jäsenvaltiossa A sijaitsevasta toimipisteestään ei-verovelvollisille asiakkaille toiseen jäsenvaltioon,

verotuspaikkana pysyy jäsenvaltio A kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eikä jäsenvaltiolla B ole mahdollisuutta vaatia arvonlisäveron maksamista tästä toimenpiteestä. Arvonlisäveron määrittelemiseksi on ensin määriteltävä verotuspaikka ja vasta sen jälkeen arvonlisäverovelvollinen. Kun verotuspaikka on selvillä, jäsenvaltion verolainsäädäntö määrittelee, kuka on arvonlisäverovelvollinen sen alueella, eikä kaksoisverotus ole näin ollen mahdollista, olivat säännökset arvonlisäverovelvollisen suhteen minkälaiset tahansa.

(¹) EYVL L 269, 21.10.2000.

(2003/C 28 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1688/02

esittäjä(t): **Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle**

(12. kesäkuuta 2002)

Aihe: Kannustimet liian alhaisen syntyvyyden kasvattamiseksi

Euroopalla on tunnetusti merkittävä liian alhaisen syntyvyyden ongelma. Erityisen paha on Kreikan tilanne, sillä on arvioitu, että vuodesta 2015 sen väestön (joka joka tapauksessa kasvaa mitättömän vähän) kokonaismäärä alkaa pienentyä. Kreikassa pidetään monilapsisena perhettä, jossa on neljä lasta tai enemmän, ja Kreikan valtio maksaa lasta kohden pienen tuen, joka kuitenkin lisätään perheen verotettaviin kokonaistuloihin, ja näin ollen se nostaa monilapsisen perheen veroasteen korkeammaksi ja lisää perheen verokuormitusta.

Onko unionissa maita, joissa perhe, jossa on vähemmän kuin neljä lasta, katsotaan monilapsiseksi? Onko unionissa maita, joissa kuukausittain lasta kohden maksettavaa tukea ei lisätä perheen kokonaistuloihin, eikä se johda sellaisiin epäloogisiin tilanteisiin kuin Kreikassa? Onko mahdollista edistää yhtenäistä yhteisön lainsäädäntöä, joka tarjoaisi kokonaisratkaisun liian alhaiseen syntyvyyteen EU:ssa, määrittäen kaksi lasta lapsiluvun rajaksi, jonka ylittävälle perheelle jäsenvaltioita kehoitettaisiin antamaan runsaskätisiä taloudellisia kannustimia rohkaistakseen nuoria eurooppalaisia kasvattamaan perheidensä kokoa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(9. heinäkuuta 2002)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan unionissa ja erityisesti Kreikassa ja muissa Välimeren maissa viime vuosikymmeninä havaituista alhaisista syntyvyysluvuista. Perhettä ja syntyvyyttä koskevan politiikan kehittäminen on kuitenkin edelleen jäsenvaltioiden vastuulla, eikä komissiolla ole käytettävissään mitään oikeusperustaa tämän alan politiikan kehittämiseen. Komissio keskittyy tutkimaan ja seuraamaan väestönkehitystä, myös syntyvyyslukuja, koska ne vaikuttavat merkittävästi yhteisön toimintalinjoihin.

Komissio toteuttaa tässä yhteydessä seuraavia toimia:

- Komissio julkaisee vuosittain raportin sosiaalisesta tilanteesta Euroopan unionissa (The Social Situation in the European Union). Siinä eritellään syntyvyyden ja muun väestönkehityksen suuntaa sekä niiden vaikutuksia sosiaalialalla.
- Komissio osallistuu joka vuosi sellaisten tutkimusten rahoittamiseen, joissa analysoidaan tärkeimpiä väestönkehityksen ja yhteiskunnallisia suuntauksia, alhaisen syntyvyyden syyt mukaan luettuina.
- Komissio rahoittaa sosiaalisen tilanteen, väestönkehityksen ja perheen seurantakeskusta asiaan liittyvien jäsenvaltioiden toimintalinjojen seuraamiseksi. Asiasta saa lisätietoja seuraavasta Internet-osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/employment_social/family/observatory/home.html).